

A három időszak – a szétválasztás

Isten mindig keresi népét, hogy elvezesse az örökkévalóságba. Ádámtól és Évától kezdve az idők végének utolsó emberéig bizonyítja az ember, hogy szabad akaratával az Isten mellett vagy ellene dönt. Az idők végén azoknak, akik mellette döntöttek, azt mondja az Úr: „*Én Istene leszek, s ő az én fiam.*” (Jel 21,7)

Az emberiség története az Ó- és az Újszövetség szerint, ahogy Joachim da Fiore (Itália, 1130-1202) hirdette a középkorban, három időszakra oszlik: az Ószövetség korszaka, az Újszövetségé, és a harmadik, a Szentlélek korszaka. A Szentírásban az utolsó időszakot a Jelenések könyvében a 20. fejezetben az „ezeréves birodalomnak” nevezik (az 1000 szám szimbolikusan értendő egy hosszabb idő kifejezésére). Természetesen sok szekta, és mindenekelőtt Hitler és gonosz náci birodalma visszaélt ezzel a kifejezéssel.

Az Ó- és Újszövetség közlései is világosan mutatják, hogy ebben a három időszakban megtörténik az emberiség szétválasztása.

Ha az Ószövetség történetét nézzük, ott volt az első nagy szétválasztás, az özönvíz, amikor csak Noé és még heten éltek túl az áradást. Amikor Mózes kivezette a zsidókat Egyiptomból, 40 évig vezette őket a sivatagban, és csak egy új, megerősödött nép állta ki a megpróbáltatásokat, és tudta elérni az ígéret földjét.

Izajás próféta Kr. e. 740-ben azt mondta: „*Ha a te néped, Izrael, annyi lenne is, mint a tenger fövénye, csak a maradék tér meg belőle.*” (Iz 10,22) A történelem megerősítette ezt a jövendölést.

Jézus születésével új időszámítás kezdődik, és visszatérével lesz vége a második időszaknak. Ez nem a világ vége lesz, hanem az utolsó, harmadik időszak kezdete. A Szentlélek birodalma következik, amint azt Joachim da Fiore (bencés apát) bejelentette. Ez lesz az utolsó birodalom és az utolsó időszak, amelyről Jézus így beszélt: „*Íme, újjáalkotok mindent.*” (Jel 21,5)

Jézus azt mondta Péternek: „*Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát.*” (Lk 22,31) Hamis tanítók, hamis messiások és hamis próféták vezetik félre az embereket, és sokan elveszítik a hitüket (Mt 24), és a „vadállat” szobrát imádják, felveszik a 666. jelet, amely egy ember száma (az Antikrisztusé), és ezzel örökre elvesznek.

A mi időnk végén is, Jézus visszatérésekor már csak egy kis nyáj marad: „*Szétküldi angyalait hangos harsonaszóval, s azok összegyűjtik választottait a szélrózsa minden irányából, az ég egyik végétől a másikig.*” (Mt 24,31)

Kik fognak a kis nyájhoz tartozni? Azok, akik bíznak Máriában, aki kezdvén Párizsban 1830-ban, La Saletten (1846) át, egészen a mai napig – az utóbbi 60 évben különösen – a sok jelenéssel maga köré gyűjtötte gyermekeit (papokat, püspököket, kardinálisokat), megvédi a hamis tanítóktól és hamis prófétáktól, és vezeti őket. Ők az asszony megmaradt utódai, akik megtartják Isten parancsait, és tanúságot tesznek Jézus mellett. Ők nem veszik magukra a „vadállat” jelét, a 666-ot. A Jelenések könyve azt mondja, hogy a „megjelöltek száma” 144.000, akiknek homlokán Isten jele volt. Ez szintén szimbolikus szám. Izraelnek 12 törzse van, 1000 a bőség száma. A 144.000 (12 x 12 x 1000) szimbolizálja azokat, akik megmenekülnek (Jel 7,4).

A világ, az emberiség és az Egyház nagy megtisztulása lesz ez a kor, ugyanakkor ez lesz az új Pünkösöd. Lássuk ehhez Mária következő üzenetét, amelyet Don Gobbinak adott:

„Tüzes nyelvek”

„Egy velem tartott rendkívüli ima cenákulumban egyesülve, ma ünneplitek, szeretett fiaim, Pünkösöd ünnepét.

Az apostolokkal és a tanítványokkal összegyűlve tartózkodtam a jeruzsálemi cenákulumon, amikor tüzes nyelvek formájában a Szentlélek leszállásának a csodája megtörtént.

Örömmel láttam az apostolok és a tanítványok teljes átalakulásának csodáját! Félénkek és ijedősek voltak, de a cenákulum Jézusnak és az Ő Evangéliumának bátor és rendíthetetlen tanúivá tette őket. Szeplőtelen Szívem lelki cenákulumában most be kell teljesednie a második Pünkösöd csodálatos eseményének, amelyet ti kértek és vártok. Akkor majd az Egyházra és az egész emberiségre csodálatos tüzes nyelvek szállnak le.

Az isteni **tüzes nyelvek** melegséget és életet hoznak most már az önzéstől és gyűlölettől, az erőszaktól és a háborúktól megfagyott emberiség számára, így a kiszáradt Föld megnyílik az Isten Lelkének a fuvallatára, aki egy új és csodálatos kertté alakítja át a Földet, ahová a Szentháromság a köztünk lévő állandó lakóhelyét helyezi. **Tüzes nyelvek** szállnak le, megvilágítják és megszentelik az Egyházat, amely a Kálvária sötét óráját éli, és amelyet lesújtanak a pásztoraiban, megsebesítik a nyájban, elhagyják és megtagadják az övéi, a tévedések heves szelének van kitéve, a hit elvesztése és a hittagadás árasztja el.

A Szentlélek isteni tüze meggyógyítja az Egyházat minden betegségből, megtisztítja azt minden folttól és minden hűtlenségtől, újra szépségbe öltözteti és befedi ragyogásával.

Az isteni tűz hozzásegíti ahhoz, hogy megtalálhassa teljes egységét és életszentségét és ettől kezdve kinyilvánítja a világ előtt teljes, általános és tökéletes tanúságtételét Jézusról.

Tüzes nyelvek szállnak le mindanniatokra, szegény fiaim, akiket annyira becsapnak és kísértenek a gonosz lelkek és a Sátán, akik ezekben az években elnyerték nagy diadalukat.

Megvilágít titeket ez az isteni fény, és meglátjátok magatokat az Isten igazságának és életszentségének tükrében.

Olyan esemény lesz ez, mint egy ítélet kicsiben, amely megnyitja a szívetek ajtaját, hogy megkapjátok az isteni Irgalom nagy ajándékát.

Akkor a Szentlélek véghezviszi az általános átalakulás új csodáját mindenki szívében és életében; a bűnösök megtérnek, a gyöngéknak támaszuk lesz, a betegek elnyerik a gyógyulást, a távollévők visszatérnek az Atya házába, az elszakadtak és a megosztottak teljes egységre jutnak.

Ily módon megy végbe a második Pünkösöd csodája, amely az én Szeplőtelen Szívem diadalával fog megtörténni a világban.

Csak akkor látjátok meg, hogyan újítyák meg a Szeretet Lelkének tüzes nyelvei az egész világot, amelyet teljesen átalakít az isteni Irgalom nagy kinyilvánulása.

Ezért felhívlak titeket, hogy töltsétek ezt a napot cenákulumban, imában egyesülve Velem, az Irgalom Anyjával, reményben, és a most már közeli második Pünkösöd aggódó várásában!” (MPM 1028-1029) Vacallo – Svájc – 1995. június 4. pünkösöd.

Mária több üzenetében beszélt a második pünkösdről. Az ismert jelenési helyen, Garabandalban azt mondta, hogy egy figyelemztetést kap az egész emberiség, senki nem kerülheti el. Olyan lesz, mint az utolsó ítélet kicsiben. Azaz mindenki látni fogja magát úgy, ahogy Isten előtt áll élete végén. Mikor megkérdezték Conchitát, hogy meg fog-e halni ettől az ember, azt mondta: igen, sok embernek elviselhetetlen lesz látni, milyen volt az élete.

Más üzenetekben Mária azt mondta, hogy természetesen más vallások hívei is megtérnek Krisztushoz, és jámborságukat látván sok katolikus is szégyellni fogja magát. A tisztulás után ez a világ és ez a társadalom már nem lesz ugyanolyan, mint volt.

Péter 2000 évvel ezelőtt azt mondta levelében: „*Eljön azonban az Úr napja, mint a tolvaj. Akkor az egek nagy robajjal elpusztulnak, az elemek megolvadnak a hőségben, s a föld és rajta minden alkotás tűzben ég el.... Akkor az egek tűzben pusztulnak el és az elemek hőségben olvadnak szét. Mi azonban új égre és új földre várunk, mely az igazság otthona.*” (2Pt 3,10.12-13)

A Szentlélek harmadik korszaka

Mária az utolsó időszakról szóló üzenetében azt mondta: „Olyan szép időszak lesz, mint amilyen azelőtt soha nem volt a földön. Istent minden ember imádni fogja, és egy darabig nem lesz a gonosznak hatalma.

A Jelenések könyve leírja az utolsó harcot és a világ és az emberiség utolsó kiválasztását a harmadik időszakban (az ezernapos uralom):

„Mikor eltelik az ezer esztendő, a sátán kiszabadul börtönéből és megindul, hogy félrevezesse a föld négy sarkán lakó nemzeteket, Gógot és Magógot, és harcra gyűjtse őket. Számuk annyi, mint a tenger fövénye. Fölvonulnak a föld minden táján, körülzárják a szentek táborát és a szeretett várost. De tűz csap le Istentől az égből és megemészti őket. Az ördögöt, aki félrevezette őket, kénkővel égő tüzes tóba vetik, ahol a vadállattal és az álprófétával éjjelnappal, örökkön-örökké gyötrődni fog.” (Jel 20,7-10)

Aztán jön a világ vége, és a világ ítélete, ahogy a 20. fejezet ábrázolja, majd a mennyei Jeruzsálem.

A római-katolikus Egyház, a világ és az emberiség sorsa

A római-katolikus Egyház fennállásától – világunkban és társadalmunkban – a világ és az emberiség sorsa is függ. Hogy az Egyház keletkezésével kapcsolatos bibliai kijelentéseket, és az abból fakadó történelmi tényeket röviden megvilágítsuk, még egyszer meg kell említenünk, hogy az emberi történelem kezdetén – a Biblia elején (Ter 3,15) – már felvillan az Egyház, amikor Isten ellenkezést vet az asszony és a kígyó közé, az asszony és a kígyó utódai közé. Az asszony utódai elsősorban Jézus Krisztus, majd a kereszténység és az Egyház. Isten az üdvösséget nemcsak a zsidók számára helyezte kilátásba, hanem minden népnek, ez abból látszik, hogy a három ősapának, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak megígérte, hogy általuk a föld minden nemzetsége áldást szerez (Ter 28,14; 26,4; 22,18). Az Ószövetség prófétái megjósolják a Messiást, szenvedését, halálát és feltámadását.

Izajás próféta Kr. e 740-ben így jelenti be a Messiás érkezését: *„Íme, a szűz fogan, és fiút szül, s nevét Emmánuelnek (velünk az Isten – Jézus) fogja hívni.”* (Iz 7,14) Ő az Isten az örökkévalóságban (Iz 9,5-6). Majdnem ugyanezekkel a szavakkal jelenti be Gábrriel arkangyal a názáreti leánynak, Máriának, hogy a fiút, a legnagyobbat, az örök királyt, fogja megszülni.

Jézus születése az új világtörténelem és az új időszámítás kezdete, amely a mai napig rányomja bélyegét a világra, amelynek folyamataival kapcsolatban állunk. Jézus sok hasonlattal beszél a kereszténységről: *„Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók (pogányok, más népek). Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak a szavamra: egy akol lesz és egy pásztor.”* (Jn 10,16) Aztán Jézus megjövendöli a legnagyobb vallási közösséget, Isten földi országát.

A mustármagról szóló hasonlatban a kereszténység keletkezését a mustármaghoz hasonlítja, amely legkisebb a magok között, de ha elvetik, ez lesz a legnagyobb növény (Mk 4,30-32).

Jézus 2000 évvel ezelőtti jóslata ma már történelmi tény. A kereszténység lett a világ legnagyobb hit-közössége, kb. 1,2 milliárd a római-katolikus keresztény, kb. 600 millió keleti ortodox, és a római-katolikusról levált más keresztény közösségek száma.

A történelem igazolta Jézus kijelentését: „*Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.*” Egybevág az eddigi történelmi tényekkel.

A mi korunk vége is igazolni fogja ezt: Isten földi országa, a 2000 évvel ezelőtti kis mustármag túlél mindenféle más bálványt, isteneket, vallást, amik azelőtt voltak. „*Mindannyian, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók.*” (Jn 10,8)

Isten országát mindenki láthatja, a világ legnagyobb Egyháza. Isten földi országának Jézus mennybemenetele után szüksége volt egy pásztorra, aki képviseli Őt, aki a hit és a tanok igazságához hű marad Jézus visszatéréséig; és egy Egyházra, amelyben megtalálhatja az üdvösséget.

Ezért alapította Jézus az Egyházát Péterre, a kősziklára, és a növekedő nyáj számára az idők végezetéig, utódokat ültetett a Péterhivatalba, a pápákat. És megígérte ennek az Egyháznak: „*Íme én veletek vagyok a világ végéig.*” (Mt 28,20)

Jézusnak ez a jelenléte jut kifejezésre a római-katolikus Egyház legszentebb Oltáriszentségében.

Jézus azt is megmondta előre, hogy a pokol kapui támadást intéznek Péter és utódainak Egyháza ellen, hogy megsemmisítsék, mert ugyanolyan utat kell bejárnia az Egyháznak, mint alapítójának. De azt is megígérte, hogy nem fogják legyőzni.

Az Egyház elleni harc már az emberiség kezdete óta tart, és a Biblia legelején kifejezésre jut: *„Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékod és az ő ivadéka közé.”* (Ter 3,15)

Az utolsó időkről szóló beszédében – Márk, Lukács és mindenekelőtt Máté evangéliumában a 24. fejezetben – Jézus beszél azokról a jelekről és eseményekről, amelyek a hit romlását és az Egyház szakadását fogják előidézni, s amelyek az idők végét (de nem a világ végét) jelentik, és az Ő visszatéréséhez vezetnek. Ezek a jelek, röviden összefoglalva: a tévtanítók, tévtanok, hamis próféta, amelyek a kereszténység története folyamán sok kárt okoztak a hitben, földrengés, háborúk, éhezés. hitehagyás, a tízparancsolat be nem tartása, a lelkek szétválása, akik a hazugságnak vagy az igazságnak hisznek, és ezért gyűlölik és elárulják egymást. A Jézus Krisztusban hívők üldöztetése.

„Isten országának ezt az örömhírét pedig hirdetik majd az egész világon bizonyosságul minden nemzetnek. Csak akkor jön el a vég” – mondta Jézus (Mt 24,14).

II. János Pál 1996-ban azt mondta, hogy az Evangéliumot, a sok ellenállás és a legnagyobb nehézségek ellenére, a világ minden népének kihirdették.

Ezek az események és jelek, amiket fent felsoroltunk, az 1-14. versben vannak megnevezve, csak szülési fájdalmak. Jézus azt mondja, hogy ezek a szülési fájdalmak és gyötrelmek a legnagyobb bajhoz vezetnek: *„Akkor olyan nagy gyötrelem lesz, amilyen még nem volt a világ kezdetétől mindmáig, és nem is lesz.”* (Mt 24,21)

Ez a gyötrelem bolygónk, az életfeltételek és a társadalom átalakulásának kezdete világszerte. Mi ennek az oka? Máté evangéliumának 24. fejezete adja meg a választ, amikor Jézus azt mondja: *„Amikor majd látjátok a szent helyen a Dániel próféta által megjövendölt gyalázatos pusztulást – aki olvassa, értse meg! –,*

akkor, aki Júdeában van, fusson a hegyekbe.” (Mt 24,15; vö. Dán 9,27; 11,31)

Jézus utal tehát az ószövetségi Dániel prófétára, aki az utolsó idők eseményeiről prófétál (Dán 8,15-19). Dániel lát egy hitvány, hatalmas királyt a végső időkben: **„Seregei felállnak, meggyalázzák a szent várat, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják a vészthozó undokságot.”** (Dán 11,31)

A római-katolikus Egyházban (az ortodoxban is) az istentisztelet nem csak istentisztelet, ahogy az evangélikus-protestánsok értik, hanem szentmise-áldozat. A római-katolikus Egyház számára a szentmise-áldozat Krisztus vértelen keresztáldozata, a tiszta áldozat, amelyet Isten átnyújt népének napkeltétől napnyugtáig (reggeli és esti mise). A szentmise-áldozat megújítja, és jelenlévővé teszi, ami a Kálvárián történt Jézussal. Az átváltoztatásnál a katolikus Egyház 2000 éves szentelési láncában (szukcesszió) felszentelt pap a kenyeret és a bort valóban Jézus Krisztus testévé és vérévé változtatja. Ebben az eucharisztikus alakban Jézus, ahogy ígérte, velünk marad a világ végéig (Mt 28,20).

Az Ószövetségben állatokat áldoztak Istennek. Az Újszövetség áldozata Krisztus vértelen keresztáldozata.

A szentmise az Újszövetség örök áldozata, a keresztáldozat vértelen megújítása. A római-katolikus Egyház az apostolok ideje óta tart szentmisét. A szentmisén a keresztáldozat gyümölcseit, mint megváltási kegyelmet kapják a résztvevők. A szent Eucharisztia, amelyben Jézus valóban jelen van, a római-katolikus Egyház központi titka és középpontja.

Tehát az iszonyatos pusztítás a szent helyen, amire figyelmeztetett Jézus, a napi szentmiseáldozat megszüntetése a katolikus Egyházban, melyet az utolsó időkben Dániel próféta víziójában a hitvány király, a „vadállat” antikrisztusi világuralma visz végbe, a „romlás fia”, az Antikrisztus segítségével.

Amikor arról van szó, hogy a szent helyet és a várat megszenteltelenítik, ez azt jelenti, hogy a legszentebb Oltáriszentséget szentségtelenítik meg, a vár pedig szimbolikusan a Vatikán és minden római katolikus templom.

És akkor jön el az idő, amit Mária 1846-ban (La Salette) jósolt meg, amikor a pásztorgyerekeknek üzenetében azt mondta: „Róma el fogja veszíteni hitét (a püspökök többsége elfordul Rómától, a pápától és a tanítóhivataltól, és a hamis ökumenikus egyházhoz csatlakozik, és az Antikrisztus székhelye lesz.”

A római-katolikus Egyházat és a napi szentmise-áldozatot véres üldözéssel szüntetik meg, és az egész világon betiltják, ennek ellenére nem győzik le, mert a kis nyáj, az Egyházhoz hű papokkal, püspökökkel és kardinálisokkal titokban megtartja a napi miseáldozatot 1290 napig Dániel, 42 hónapig (Jelenések könyve), míg Jézus visszatérével a hamis próféta megsemmisül.

Jézus azt mondta napjaink prófétanőjének (az üzeneteket könyvben kiadták: „Geh und verkünde, was ich dir gesagt habe” – „Menj, és hirdesd, amit mondtam neked.” Verlag Salvador mundi, 85. old.): **„Olyan üldözés következik, amilyen még nem volt. Olyan lesz, mint az ősegyház idejében. Eldugott pincékben és raktárakban tartanak szentmisét, és csak kevesen tudnak részt venni rajta.”**

Ez a látnoknő egy azok közül, akiket Joel próféta bejelentett. És Jézus azt mondja neki: „Itt az idő, amikor fiaim és lányaim jövendölnek, szolgálóimat eltölti Szentlelkem, az öregeknek álmaik, a fiataloknak vízióik vannak. Sürget az idő, már nincs sok időd. Drága idődet maradéktalanul szenteld akaratom teljesítésére, ne késlekedjél, fogadj szót, vágyakozva várok rá.”

Aztán ez az asszony kapott egy üzenetet: „Örködjetek és imádkozzatok! **Milyen sokan alszanak azok közül, akiket öröknek, apostoloknak és tanúknak rendeltem!** Elfáradtak vagy elkényelmesedtek. Sokan jóllaktak, nem éheznek, nem szomjaznak már,

ezért becsukódik a szemük. **Minden repedésből a sátán füstje jön.** Minden pillanatban világégés lehet. Ébreszd fel őket, kikiáltóm figyelmeztess, mielőtt megfulladnak vagy elpusztulnak.”

Ez nagyszerű, csodálatos kinyilatkoztatások könyve.

Hol tartunk ma?

Hogy állunk ma a napi szentmise-áldozat megszüntetésével, és a katolikus Egyház nyilvános szétrombolásával és megszentelődésével, ami a világ és az emberiség legnagyobb gyötrelmét és szorongatását hozza magával?

A választ Szent Pál apostol már megadta, amikor azt mondta, hogy az Antikrisztus megjelenése előtt már működik a törvénytelenység titkos hatalma, de először le kell győznie azt, ami még visszatartja (2Tessz 2,7).

Tudjuk, hogy az, aki az Antikrisztust még visszatartja, az Egyház sziklája, a pápa. A titkos törvénytelenység, mely már működésben van, az Egyház élére behatoló egyházi szabadkőművesség. Hatása a legjobban, hamis ökumenizmusában bontakozik ki, és jól látható, különösen a reformáció és az egyházszakadás őshazájában, Németországban.

Ez a motorja, és példaadója – mint a 16. században – minden Róma ellen dolgozó erőnek a keresztény világban, különösen az USA-ban, ahol világméretű egyházszakadáshoz (leválás Rómától, a pápától és a tanítóhivataltól) fog vezetni. A hamis ökumenizmus, amit egyáltalán nem érdekelnek a hitigazságok, csak egyet akar: minden keresztény vallás egyesítését a pápa, a tanítóhivatal, a szentmise-áldozat és a szent Eucharisztia nélkül.

Egy ökumenikus egyházat akarnak, amelyben a szent Eucharisziát, a napi áldozatot az evangélikus-protestáns úrvacsora helyettesíti, amely Jézus testének és vérének csak szimbóluma. A közös úrvacsorát mindenki elfogadja, beleértve a legtöbb katolikus

keresztségben részesültet, akik már nem ismerik a szent Eucharisztia és az úrvacsora közti különbséget.

Ezzel létrejön egy hamis egyház, egy hamis Krisztus. A hamis Krisztus és a hamis egyház a szobor, amint a Jelenésekben leírták. Ezt a szobrot kell imádni a föld lakóinak, és mindenkit megölnék, aki nem imádja az állat szobrát (Jel 13,15).

Sok ember számára ez ma még elképzelhetetlen.

A következő évek eseményei a vallási és politikai helyzetet válálsháborúkkal, politikai harcokkal és terrorizmussal annyira fel fogják tüzelni, és olyan körülmények közé kerülünk, hogy a legtöbben úgy fogják látni, ésszerűnek, logikusnak és békésnek tűnik ezt az ökumenikus egyházat követni. Aki nem követi, azt társadalomellenesnek, szélsőségesnek, a béke ellenségének tekintik, és gyűlölik. Akkor már nyitva lesz az ajtó az Antikrisztus belépéséhez.

A hamis egyház és a hamis Krisztus az Antikrisztus műve. Ezért mondja Dániel a víziójában: „*Méltatlanságot tervez és tesz a szent szövetség ellen, hazatérve pedig azokra fordítja gondolatait, akik elhagyták a szent szövetséget.*” (Dán 11,30)

Hol tartunk ma? Nézzük csak a német ökumenizmus aktivitását, mennyire előre lépett már a Rómától, a pápától és a tanító hivataltól való leválásban. Mennyire elől jár a közös úrvacsora iránti követelésben a katolikus és az evangélikus keresztények között, amelyben már előre látja az egység, és minden keresztény szövetségének a jelét. Nézzük csak meg a megállíthatatlanul növekvő interkommuniót a katolikus közösségekben!

A 2008-as osnabrücker katolikus nap után vár minket a nagy örömmel és reménnyel bejelentett 2010-es müncheni második ökumenikus egyházi nap. Az evangélikusok és a katolikusok reményteljes kérdése az: talán már Münchenben lehetőség lenne a két vallás testvéreinek közös úrvacsorájára?!